त्रादिकाएउं

XLI.

विश्वामित्रवचः श्रुवा कथाते र्घुनन्द्नः । उवाच पर्मप्रीतो मुनिं दीप्तमिवानलं ॥१॥ श्रोतुमिच्हामि भगवन् विस्तरेण कथामिमां। पूर्वको मे यथा यज्ञं सगरः समवाप्तवान् ॥ २॥ विश्वामित्रस्ततो राममुवाच प्ररुप्तन्निव । श्रृयतां विस्तरो राम सगरस्य कथां प्रति ॥३॥ शङ्करश्वश्रुरः श्रीमान् हिमवानचलोत्तमः । विन्ध्यश्च स्पर्धयान्योन्यं यत्र देशे निरीत्ततः ॥ १॥ 👉 तिस्मन् देशे स यज्ञोऽभूत् सगरस्य मक्तत्मनः। स हि देशो महान् पुण्यः ख्यातः पुण्यजनाश्चितः ॥५॥ तस्य चानुचर्गे राम दृहधन्वा महारृषः । श्रंश्रुमानभवद्वीरः सगरस्य तदाज्ञया ॥ ६॥ यजतस्तस्य तं यज्ञमुत्थाय धरणीतलात् । तमश्चं यज्ञियं नागो ब्रह्मारानलन्नप्रवान् ॥७॥ क्ते अधे यित्रये तिस्मन् सर्वे ते र्घुनन्दन । याजकाः समुपागम्य यज्ञमानं तदाब्रुवन् ॥ ६॥